

al germ. *Kapelle*. Fr. Sławski consideră că la baza termenului pol. stă v. ceh. *kapla*, care, la rîndul lui, provine din medio germ. *Kāpelle*: *Kapelle* (astăzi *Kapelle*), v. germ. de sus *Kapella* <lat. medie *cappella*> (la acestea adaugă și considerații de ordin semantic).

Într-un caz, ca al termenului *halabarda*, Brückner consideră că acesta provine din germ. *Hellebarte*; Fr. Sławski însă, ajutat de stabilirea momentului pătrunderii termenului în polonă, distinge două straturi de împrumut, deosebite: întîi din medio-germ. *helbarte* și apoi din germ. *Hellebarte*, *Hellebarde*. În plus, Sławski dă și etimologia formelor corespunzătoare din rusă și slovenă (ucr. *alebarda* <fr. *hallebarde* și sloven. *alabārda* <it. *alabarda*>).

Nu de puține ori pentru cuvinte cărora Brückner le dă o etimologie sigură (de ex. *grzyb* «ciupercă» <lit. *griebti* și *greibti*, legat de germ. *greifen*, *Griff*>), Fr. Sławski mai rezervat, pe baza cercetării unei bogate literaturi, notează că etimologia nu este sigură și dă mai multe ipoteze (v. și *chłop* «țăran», *deszcz* «ploaie», *harmider* «vacarm»). În astfel de situații autorul polemizează cu alți cercetători, printre care de ex. cu Lehr-Splawiński care, pentru a explica subst. *kabanos* «cîrnat de porc» îl leagă, în mod foarte puțin probabil după opinia lui Sławski, de provincialismul *kaban* «porc» (în ceea ce privește considerația că relația pe care o stabilește Lehr-Splawiński între *kaban* și *kabanos* este foarte justificată), sau cu Brückner care vede un raport, se pare, inexistent între pol. *donica* și germ. *Tonne*.

La Brückner unele cuvinte cu semnificații deosebite sînt unite în mod eronat, într-un singur articol, cum este cazul la *haj*, *haino*, *hajw(o)*, *haw* «aici», vechi și dialectal, interjecție de loc. Fr. Sławski desparte însă adverbul *haj* de interjecția *haj*. Un caz similar: Brückner tratează împreună două cuvinte diferite atît prin sens cît și prin momentul pătrunderii lor în limba polonă: *kanapa* «canapea» (sec. XVIII): *kanápka* «sandwich» (sec. XIX), pe cînd Sławski, pe drept cuvînt, creează pentru fiecare un articol separat.

Dicționarul etimologic al lui Fr. Sławski este un auxiliar prețios nu numai pentru cercetătorii polonistici în primul rînd și ai slavisticii în al doilea rînd; el poate fi consultat cu succes și de către specialiștii în limba romînă, din cauză că Sławski, bine pus la punct cu bibliografia romînească de specialitate, indică un număr însemnat de cuvinte poloneze de proveniență romînă și invers. Viitorul cercetător al relațiilor lingvistice romîno-polone va întîlni etimologii romînești la cuvinte ca: *grapa* «loc stîncos, abrupt, pădurece, tufiș» <rom. *groapă*, *bryndza* «id.» <rom. *brinză*, *cap* «id.» <rom. *șap* (venit prin intermediul păstorilor nomazi), *fujarka* «instrument muzical» <flueră, fluer (deși Sławski admite și o altă etimologie), *dzuma* «id.» (cuvînt enigmatic) s-ar putea explica prin rom. *ciumă*. Termenul pol. *buzia*, *buziak* «gură» credem însă că s-ar putea explica mai curînd din rom. *buză*, decît din limbajul copiilor sau prin trimiterea la alb. *buzë* «buză» sau la germ. *Buss* «sărutare», cum apare în dicționarul discutat. Sławski notează și cuvintele intrate în limba polonă prin filieră romînă cum este cazul lui *filiżanka* <tc. *fildzan*, *findzan* prin intermediul rom. *filigean*. De altfel impresia noastră este că și în cazul altor cuvinte de origine turcă pătrunse în limba polonă, limba romînă a servit de intermediar.

Termenii romînești sînt citați și în cazul cînd cuvintele romînești au aceeași sursă cu cuvintele polone, de ex. pol. *hajduk* <magh. *hajduk*, ca și rom. *haiduc*, sau pol. *gazda* din magh. *gazda*, ca și rom. *gazdă*. Mai rar Sławski trimite la împrumuturile făcute de limba romînă din limba polonă (de ex. *cătușe* <pol. *katusza* «instrument de tortură»). În alte cazuri, ca de ex. la *caiet*, *hurtă* (utilizat în expresia *a porni*, *a lua cu hurta*) însă Sławski nu notează și termenii din limba romînă. Rom. *doniță* provine mai curînd din pol. *donica*¹², decît din blg. *dojnica*.

¹² Denususianu, *Histoire de la langue roumaine*, I, pp. 385–386.